

[Eva Rea.]

hjemmehjælpsordning. Men det kan vi jo drøfte nærmere under udvalgsarbejdet.

Det nævnes ganske vist i bemærkningerne til lovforslagets § 1, at det er en forpligtelse for kommunerne at have indført husmoderafløsnings- og hjemmehjælpsordning senest 1. april 1968; men det er ikke alle kommuner, der endnu har opfyldt denne forpligtelse. Det nævnes i bemærkningerne, at størstedelen af kommunerne har indført husmoderafløsningsordning. Men ved den lovændring, der forestår, må det vist være rigtigt at få de resterende kommuner med.

Vi tilsiger som sagt en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Rigmor Christensen: Jeg finder det rigtigt, at de to meget vigtige ordninger om husmoderafløsning og hjemmehjælp samles under ét i det foreliggende lovforslag, dels fordi det som anført er det samme korps af kvinder, der udsendes til begge formål, dels fordi de alle kan deltage på samme vilkår i de pågældende uddannelseskursus.

Jeg er glad for, at benævnelsen „børneplejere“ er udgået af det nye lovforslag, idet det let kunne give én opfattelsen af, at der skulle speciel uddannelse til. Det har da også vakt protest ude blandt husmoderafløserne. Forholdet er jo det ganske enkle, at ved lettere sygdomme som forkølelse og andet behøves der ikke nogen specialuddannelse, og såfremt det drejer sig om alvorligere tilfælde, vil moderen alligevel ikke forlade barnet. Skulle det ske, at et barn bliver alvorlig syg, mens husmoderafløseren er alene med det, er jeg ikke i tvivl om, at hun enten vil tilkalde lægen eller kalde moderen hjem fra arbejde.

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, hvorefter der lejlighedsvis kan tilkaldes husmoderafløser i tilfælde, hvor der i hjemmet passes et barn med fysisk eller psykisk lidelse, er overordentlig vigtig og efter min opfattelse en særdeles god udbygning af lovgivningen. Uanset hvor lykkelig man er for et barn, der er handicappet, og hvor gerne man vil beholde det i hjemmet og passe det, kan det alt efter lidelsens art være et overordentlig stort arbejde, der kræver meget stor energi og stor tålmodighed, og som nok kan slide noget på nerverne. Det vil for disse mennesker derfor betyde fornyede

kræfter, såfremt de indimellem kan få, om jeg må kalde det en fridag, hvor de kan få lejlighed til at være borte fra hjemmet og helt slappe af fra det daglige omsorgsarbejde.

Der står ikke noget i lovforslaget om, at der kræves obligatorisk uddannelse for de pågældende husmoderafløserne og hjemmehjælpere, men kun, at man kan få uddannelse. Jeg opfatter dette som begrundet i det synspunkt, at det mange steder kan være uhyre vanskeligt at skaffe tilstrækkelig hjælp. Det er jo en ikke ukendt sag, at behovet er voksende såvel for husmoderafløserne som hjemmehjælp, alt efter som kvinderne i større og større omfang deltager i erhvervslivet, og eftersom vi efterhånden med den stigende gennemsnitsalder får flere og flere ældre mennesker, der har hjælp behov.

I lovforslaget er der nu fastsat bestemte procenter, som staten og kommunerne skal yde til dækning af udgifterne ved den pågældende ordning. Men jeg vil gerne her pege på, at man herved udelukker den hidtil gældende mellemkommunale refusion, og denne udeladelse stiller de kommuner ringere, der har en svag økonomi.

Endvidere står der i bemærkningerne til § 3, at såfremt husmoderafløsningen er nødvendig med øjeblikkeligt varsel, kan der etableres en sådan med efterfølgende lægeerklæring. Jeg kunne ønske, at dette blev gjort obligatorisk, og jeg skal her nævne et tilfælde, som ramte mig selv sidste år. Jeg var så uheldig at brække begge mine arme og kom på skadestuen på Frederiksberg hospital, hvor de efter at have lagt begge armene i gips sendte mig hjem. Jeg boede alene, men en venlig husbeboer fulgte mig til hospitalet og blev hos mig om natten. Først næste dag fik jeg kontakt med lægen, og først dagen efter igen fik jeg en husmoderafløser. Jeg lå flere timer alene, dagen efter at jeg var kommet til skade, da den pågældende husbeboer ikke kunne blive hos mig hele tiden. Enhver kan tænke sig, at jeg var ganske hjælpeløs. Det er derfor, jeg finder, at det bør være en pligt i lignende tilfælde at udsende husmoderafløserne uanset lægeerklæring.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at i det cirkulære, der skal udarbejdes vedrørende betaling for modtagelse af hjemme-